

aldus Seyss-Inquart aan Himmler, '*dass der Führer auch für diese Entscheidung die Zeit nicht gekommen sieht und die Beibehaltung des heutigen Zustandes angeordnet hat.*'¹

Seyss-Inquart had niet anders verwacht en gewenst. Hij heeft, zo veronderstellen wij, in de loop van *dit* gesprek in beginsel Hitlers accoord verworven voor Musserts medezeggenschap en toen ook de afspraak gemaakt dat hij spoedig samen met Mussert naar het *Führerhauptquartier* zou komen.

*

Wij nemen aan dat Seyss-Inquart enkele dagen na de 13de november waarop hij met Rauter over de inlijving van Nederland sprak, Hitler in München bezocht waarna hij, in Den Haag teruggekeerd, Mussert inlichtte – althans, op 22 november stelde deze laatste, kennelijk ter voorbereiding van zijn onderhoud met Hitler, een lijstje met wensen op.² Hij bleef er blijkens dat lijstje op aandringen dat de Raad van State een nieuwe samenstelling zou krijgen en dat deze hem vervolgens met adviezen terzijde zou staan (van een benoeming tot 'regent' repte hij niet meer). Voorts wenste hij dat hij elke benoeming door Seyss-Inquart zou mede-ondertekenen, '*ferner, dass Mitglieder der Bewegung, die das Vertrauen des Leiters verloren haben aus ihrem Amt entfernt werden.*' Goedewaagen wilde hij vervangen zien door dr. ir. Herweyer (directeur-generaal van de Nederlandse omroep), van Dam door prof. van Genechten, Verwey (sociale zaken) door van Ravenswaay. Voorts wenste hij vastgesteld te zien dat er geen apart departement van politie zou komen (daar zou immers de SS zich meester van maken) en tenslotte dat hij '*führend und kontrollierend*' zou kunnen ingrijpen bij het Nederlands Arbeidsfront, de Nederlandse Landstand, de Artsenkamer en de Arbeidsdienst.

Seyss-Inquart weigerde dit verlanglijstje aan Hitler voor te leggen. Hij wilde niet verder gaan dan te bevorderen dat Mussert, binnen zekere grenzen, betrokken zou worden bij benoemingen op belangrijke overheids-posten (een concept-verordening stuurde hij veiligheidshalve op 6 december per telex aan Bormann, *niet* aan Himmler) en voorts leek het hem aanbevelenswaardig dat Hitler beloven zou, vóór beslissingen die de toekomst van Nederland betroffen, Mussert te zullen raadplegen – dat verplichtte tot niets. Mussert stelde in overleg met Seyss-Inquart en Schmidt een nieuw

¹ A.v. ² BDC, 2382.